

NA VRHNIŠKE ŠTRUKLJE IN CANKARJEVO KAVO

Letošnji prvi UTŽO planinski pohod se je začel turbulentno. Vremenska napoved za sredo, 09. 10. 2024 je bila slaba, celo zelo slaba. Kot smo v mladosti trgali cvetne lističe marjetic in se spraševali me ljubi, ne ljubi ..., tako smo sedaj ugibali bo dež, bo sonce, dež, sonce... Zadnji cvetni listek je napovedal SONCE. In smo šle – same dame.

Z vlakom, ki je imel že v Trebnjem pol ure zamude, do Ljubljane ter nato z mestnim avtobusom do končne postaje na Vrhniki. Na nebu nas je pozdravila prekrasna mavrica, znak, da ni dolgo, kar je deževalo. Nebo je bilo v 50-tih odtenkih sive, se je pa vmes že svetilo modro nebo.

Prvi kilometer poti je potekal po ulicah mesta, nato smo s parkirišča zavile v gozd in se čez Špico povzpele do Planine nad Vrhniko. Nadaljevale smo do vrha Ulovke, kjer je bilo včasih smučišče, sedaj žičniške naprave žalostno propadajo. Me smo si privoščile krajši počitek, občudovale razgled na Škofjeloško hribovje in se po obveznem fotografiranju vrnile do koč na Planini. Otroci, ki so imeli šolo v naravi, so se razposajeno podili okoli nje, me pa smo si zaslužno privoščile vrhniške štruklje in Cankarjevo kavo. Vse je bilo odlično.

Pred odhodom v dolino smo se povzpele še na 22 m visok razgledni stolp. Videla se je Vrhnika, Tosc, Grmada, Blegoš in še in še.

Odšle smo z vrha in se mimo bukve in klopce »za tazmatrane« ter Županove klopi vrnile v Vrhniko. Nesreča pa nikoli ne počiva in vedno preži na pohodnike. Eni izmed nas je na poti zdrsnilo in se je poškodovala po obrazu. Ni bilo hudo, par obližev in smo nadaljevale na avtobusno postajo. V Ljubljani smo ujele še vlak za Dolenjsko in se prijetno utrujene vrnile domov.

✍️ 📷 Milojka Vitez